

Kalmannäkijä

Mokoma

Naula päähän, selkä puuta vasten
Tässä humalani selvitän
Siirryit toiseen aikaan, toiseen paikkaan
Jossa henki elävän ei ole tyhjää enemmän

Ristipetäjäsi käsillä mittaan
Muistopuutasi kuristan
Oksat poikki, juuret irti
Rajan perässäni ylitän
Sinut henkiin palautan

Tunnen kalmanväen ihollani
Homeenhajun nokassani

Päästäkää vapaaksi
Antakaa pois
Kallein aarteeni
Ei, et saa takaisin
Viemme pois
Sen mitä rakastit

Morsian multakruunua kantaa
Matoja hunnussaan
Tuokaa haudoistanne esiin
Varjoista valoon nostakaa
Se mikä valon on omaa

Päästäkää vapaaksi
Antakaa pois
Kallein aarteeni
Ei, et saa takaisin
Viemme pois
Sen mitä rakastit

Antakaa pois
Päästäkää vapaaksi
Kallein aarteeni
Rippeet rakkaani
Antakaa takaisin
Päästäkää vapaaksi
Maatuva vaimoni

Kalmanväen tanssiinkutsu
Ruumiin mullan rikin katku
Lihat luista, silmät päistä
Toukat kolot täyttämässä

Nahka naarmuilla ja ratki
Sormet poikki, luita katki
Suunsa auki, silti vaiti
Järkkyy sielu, tarttuu tauti